

[Stæhr Johansen.]

Der næst er der spørgsmålet om reglerne vedrørende private plejehjem. I lovforslaget lægger man vægt på, at kommunerne skal have en overenskomst med plejehjemmene, og dér vil jeg henlede ministerens opmærksomhed på, at man måske skulle bruge udtrykket „aftale“ i stedet for, idet § 7 i omsorgsloven, som blev vedtaget i 1972, direkte siger, at alle kommuner skal have en aftale med et hjem, altså et vist tilsyn dermed, selv om kommunalbestyrelsen ikke indlægger pensionister. Derfor ville jeg mene, selv om det kan komme til at betyde, at der skal være afstemning på et par enkelte flere hjem, at det vil være mere retfærdigt, hvis man i stedet for udtrykket overenskomst bruger udtrykket aftale, som man altså bruger i omsorgsloven.

I øvrigt kan jeg på mit partis vegne tiltræde lovforslaget.

Søren Jensen (Hasseri): Jeg er enig med de to tidligere ordførere i, at dette lovforslag er en naturlig følge af den ændring, der fandt sted af folketingsvalgloven i 1970. Venstre fandt dengang, at det var rigtigt at give mulighed for, at vælgere indlagt på offentlige og private sygehuse og plejehjem fik adgang til at stemme pr. brev, og at vælgere, der er indsat i fængselsvæsenets institutioner, fik adgang hertil. Ordningen har stort set fungeret tilfredsstillende, og det er efter venstres opfattelse rigtigt, at den samme personkreds nu sikres adgang til også at stemme ved kommunalvalgene. Derfor kan vi tilsi ge den ændring, der her foreslås i den kommunale valglov, velvillig behandling.

Jeg vil gerne tilslutte mig de bemærkninger, hr. Stæhr Johansen gjorde vedrørende de private plejehjem, hvor kommunen ikke indlægger. Det må være rimeligt, at disse patienter kommer ind under samme forhold som dem, vi nu giver dem, der er indlagt på offentlige og private plejehjem, som har en overenskomst med kommunen.

Men vi vil i venstre gerne gå et skridt videre. Ved tidligere behandling af denne lovgivning har man drøftet mulighederne for at finde en ordning, så også de hjemmeliggende syge kan få adgang til at stemme pr. brev. Vi er i venstre klar over, at det ikke er så ligetil, men eftersom man i andre lande, bl. a. i Sverige, har fundet frem til en

ordning, så de hjemmeliggende syge kan stemme pr. brev, vil vi gerne se lidt nærmere på dette problem i udvalget. Jeg vil i øvrigt gerne vide, om man i indenrigsministeriet måske allerede har overvejet problemet i forbindelse med fremsættelsen af dette lovforslag.

Da den kommunale valglov i folketings-samlingen 1969-70 var til behandling, foretog man en ændring i loven, vel nok i nogen grad begrundet i strukturændringerne i retning af de større kommuner, men der var også det bagved, at man gerne ville give de personlige stemmer større betydning, end de hidtil havde haft. Det var efter venstres opfattelse et skridt i den rigtige retning. Men venstre vil gerne et skridt videre, også i retning af at ændre de amtskommunale valgbestemmelser, så de bliver mere sammenfaldende med de regler, der gælder for primærkommunerne, hvor de personlige stemmer jo har en væsentlig større indflydelse på, hvem af listens kandidater der væges. I det hele taget vil venstre gerne medvirke til at give vælgeren en større medindflydelse og den personlige stemmeafgivning en større vægt.

Som nævnt betød ændringen i loven for 3 år siden en forbedring af de her omtalte forhold. Men studerer man, hvem der er blevet valgt på listerne ved sidste kommunalvalg, er det tydeligt, at de personlige stemmer endnu ikke har givet vælgeren den medindflydelse, han burde have.

Der er også ting i forbindelse med suppleantvalg og suppleanters oprykning på listen, som vi synes der bør ses nærmere på i udvalget.

Der er 15 måneder til, at vi skal til amtsråds- og byrådsvalg. Derfor håber venstre også, at der bliver tid til at se på de spørgsmål, som vi rejser her ved første behandling.

Til slut vil jeg gerne rose indenrigsministeren for de omhyggelige anvisninger, som blev udsendt til kommunerne i forbindelse med EF-folkeafstemningen den 2. oktober 1972, specielt vedrørende brevstemmerne. Bl. a. henstillede man, at kommunerne sørgede for, at posthusene ekstraordinært holdt åbent i weekenden for at kunne modtage brevstemmer. Alligevel skete der et uheld i København, hvor et hospital sendte sine brevstemmer pr. anbefalet brev fredag, men hvor Københavns kommune først fik lejlighed til at modtage stemmerne mandag kl.